

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **ALL IN AGENCY, spol. s r. o.**, se sídlem Heleny Malířové 2, Praha 6, zast. JUDr. Ondřejem Maderem, advokátem se sídlem Dukelských hrdinů 14, Praha 7, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2011, sp. zn. /Ident.:2010/976/had/ALL, čj. had/1769/2011, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2014, čj. 9 A 281/2011-35, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalované ze dne 17. 5. 2011, sp. zn. /Ident.:2010/976/had/ALL, čj. had/1769/2011, byla žalobkyni uložena pokuta dle § 8a odst. 3 písm. f) a § 8a odst. 7 písm. a) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, ve výši 200 000 Kč za porušení povinnosti stanovené dle § 5d odst. 2 písm. d) téhož zákona. Žaloba proti rozhodnutí žalované byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 3. 12. 2014, čj. 9 A 281/2011-35.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, jejíž součástí byl i návrh na přiznání odkladného účinku, jenž stěžovatelka nikterak neodůvodnila.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle odst. 3 téhož

ustanovení přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou naplněny.

[6] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského (městského) soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Charakter odkladného účinku pak spočívá v jeho mimořádnosti, neboť přiznání odkladného účinku má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci.

[7] V projednávaném případě stěžovatelka požadavkům vyplývajícím z břemene tvrzení a důkazního břemene nedostala. Žádné konkrétní skutečnosti ohledně charakteru a závažnosti (intenzity) jí hrozící újmy stěžovatelka netvrdila; stěžovatelka neuvedla nic konkrétního ani ve vztahu k případné (nepoměrně menší) újmě jiných osob. Je třeba dále konstatovat, že nedošlo ani k unesení důkazního břemene stěžovatelkou, neboť k návrhu nebyly připojeny ani v návrhu navrženy žádné důkazní prostředky, ze kterých by vyplývalo splnění podmínek vyžadovaných pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. dubna 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu